

2023. május 16., kedd – Jn 16,5-11

A mai evangéliumi rész szorosan kapcsolódik az előző fejezetekben elhangzottakhoz; azok gondolatának és üzenetének, véleményem szerint, mintegy variánsának tekinthető. Az első mondataiban Jézus ismét arról beszél, hogy rövidesen ahhoz tér vissza, aki küldte.

Elképzelem a tanítványok letaglózott állapotát, akik mesterükben valóban a Messiást fedezték fel, a róla szóló jövendöléseket beteljesülni látták és akiről Keresztelő János is tanúságot tett. Számukra mennyire sokat jelenthetett a jelenléte, kezdve azzal, hogy milyen törődéssel, kitartóan és személyiségük figyelembevételével tanította őket! Mit jelenthetett a Mester mellett lenni, amikor ujjongva, örömmel várták őket városokban, befogadták őket, vagy amikor lakomára voltak vele hivatalosak! Máskor pedig láthatták, ahogyan magát és az őt követőket is frappánsan megvédte az emberi támadásokkal szemben. Ezen kívül azt is megtapasztalhatták, hogy a világban sincs olyan erő, aminek ő ne tudna parancsolni. Mindezek miatt biztosságot jelenthetett számukra mellette lenni. Emiatt voltak képesek hátrahagyni a családjukat, a biztos életet. És ekkor a vacsorán elhangzik, hogy másnap most már valóban el kell mennie, így hátra fogja hagyni őket...

Megkérdezték, hogy hová megy, ez nem kérdés – az előző ígérésekben Péter és Tamás is név szerint szerepel, hogy korábban ezt megtették. De e szakasz szerint mélységesen elszomorodtak és kétségek között voltak a hallottak miatt, hogy akkor hogyan lesz tovább... Jézus kérdése véleményem szerint erre vonatkozik itt, hogy nem tudnák-e mindezeket a kétségeket, szomorúságot hátrahagyni, és valóban Vele lenni ebben az órában, rá figyelni, hogy jobban megértsék mindazokat, amik ezután történni fognak.

Mindezen elhagyatottság ellenpontjaként jelenik meg a Szentlélek eljövételének ígérete. Annak, hogy habár láthatólag Jézus kilép az életükből, de a fizikai határokat áthidalva, a Szentlélek által még közelebb kerülhetnek az Istenhez, egytől egyig. Mindaz, amit Jézus mellett tapasztaltak, ezután megközelíthetővé válhat, a Szentlélek pártfogásával. Ez az a pont, amelyet követően a tanítványok megtapasztalhatják, hogy Isten személyre szólóan mire hívja őket. Az erejéből kiteljesedhetnek, olyan mértékben, ahogy Jézus életének példája, a Megszabadítása és a Szentlélek kiáradása nélkül nem lenne lehetőség.

A Szentlélek bizonyosságot hoz számukra, mintegy tanúja lesz annak, hogy Jézus valóban a személyes Megszabadító, Jézust valóban az Atya küldte és Hozzá tér vissza, valamint tanúságot tesz Jézus halálának jelentőségéről.

Varga Boglárka, Budapest